

חזכמת נשים

דברים יקרים מלך אל לך
מאת הרבנית
נעמי טמאלי תליט"א
אסת חנר למור ועט"ר
הגה"צ רבינו
בניהו טמאלי תליט"א
ראש ישיבת המקובלים
"נהר שלום" תכנ"ץ

גליון מס' 216

פרשת בשלח התשוב"ג

נשים במאי זכיינ

שבת זו פרשת בשלח נקראת "שבת שירה" על שם השירה ששרו משה רבנו ועם ישראל כולם כאחד.

אפי' עוברים במעי אמותיהן הוציאו ראשון והיו שרים ומזמרים לאל עליון, כאשר ראו את הנס הגדול שלא היה כמוהו של קריעת ים סוף שנחלק לי"ב חלקים, שהוא נס גדול יותר מכל העשר מכות שהיו במצרים.

איזה הודאה מתמלאת בליבנו ברגעים הללו (ואף כל פעם שמזכירים או קוראים שירת הים), כמה עלינו להודות ולהלל להקב"ה בכל עת ללא גבול, על כל החסדים העצומים שעושה עימנו.

ובד בבד אנו חוגגים את חג ט"ו בשבט - חג האילנות (ביום ראשון בערב) בו אנו מודות ומברכות את הקב"ה בברכות שונות משבעת המינים ושאר מיני פירות.

כל השירה נאמרה ברוח הקודש, וכפי שאמרו ז"ל ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי הכהן במראות הנבואה. ובין דברי ההודיה שבשירה משולבים גם פסוקים של נבואה על הכניסה לארץ ישראל, על הגאולה השלימה שתהיה בקרוב ועל בנין ביהמ"ק.

בשירת הים כתוב: ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאנה כל הנשים אחריה בתופים ובמחלת ותען להם מרים, שירו לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים.

שואלים המפרשים, וכי מה שאלו את מרים שהיא השיבה - ותען להם מרים, וכן מדוע מרים אומרת להם שישירו דווקא את הפסוק "כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים" וכי לא היה לה פסוק אחר?

אלא מבארים, שהנשים הצדקניות היו עצובות בקריעת ים סוף ולא רצו לשיר, כי אמרו, הרי התכלית של יציאת מצרים היא קבלת התורה, ואנחנו הנשים אין לנו ציווי לעסוק בתורה ולהתענג בה, ולכן אמרו על מה יש לנו לשיר ולשמוח?

ענתה להם מרים: שירו לה' וכו' סוס ורוכבו רמה בים. כי בקריעת ים סוף בא הקב"ה למצרי ואמר לו מדוע רדפת אחרי בני, משיב לו, אני ישבתי על הסוס והוא הביא אותי. אומר לסוס מדוע רדפת אחרי בני, אומר הסוס, המצרי הנהיג אותי לכאן. מה עושה הקב"ה, מושיב את המצרי על הסוס ודן את שניהם יחד.

כמו המשל הידוע עם החיגר והסומא. כמובא במדרש: תני ר' ישמעאל משל למלך שהיה לו פרדס והיה בו בנורות, נאות, והושיב בו המלך שומרים אחד חיגר ואחד סומא,

אשרת
חילי
מי ימצא
זרחוק
מפנינים
מכרה

המשך בעמוד הבא

חכמת נשים

ואמר להן הזהרו על בכורות הנאות האלו.

לימים אמר חיגר לסומא בכורות נאות אני רואה בפרדס. אמר לו סומא הבא ונאכל. אמר לו חיגר וכי יכולני להלך?! אמר סומא וכי רואה אני?! **רכב חיגר על גבי סומא ואכלו את הבכורות, והלכו וישבו להם איש במקומו.**

כנס המלך באותו פרדס, אמר להן היכן הם הבכורות הנאות, אמר לו סומא: אדוני המלך, וכי רואה אני. אמר לו חיגר: אדוני המלך, וכי יכול אני להלך. **אותו המלך שהיה פיקח מה עשה להן, הרכיב חיגר על גבי סומא והתחילו מהלכין.** אמר להן כך עשיתם ואכלתם את הבכורות.

ולכן שלמה המלך בתהילים אומר "לסוסתי ברכבי פרעה דמיתין רעיתי" שזה מה שאמרה מרים לנשות ישראל הצדקניות - **הרי הבעל ללא שאשתו עוזרת לו ומבשלת ומכינה ומנקה ועושה כל עניני העוה"ז, לא יכול ללמוד את התורה.** א"כ היא כמו אותו הסוס שסייע למצרי הרוכב שמקבל את אותו העונש כמו המצרי עצמו, גם כאן האשה תקבל אותו שכר כמו הבעל, וקל וחומר כאן, שמרובה מדה טובה ממדת פורענות פי חמש מאות.

ולכן אמרה להם מרים שירו לה', כי לא תפסידו חלקכם בתורה. והראיה מ-סוס ורוכבו רמה בים.

ויתירה מכך, נשים יקרות! אשה השולחת את בעלה ללמוד תורה לא רק שמקבלת שכר כמו בעלה, אלא **שבדרך כלל שכרה אף מרובה משכרו,** וכמו שכתבו הראשונים שאם אשת חבר מסייעת לבעלה לעסוק בתורה, אף על פי שבעלה לומד שלא לשמה, לא הפסידה, ונוטלת חלקה באופן מושלם כאילו עוסק לשמה.

וכן היה אומר הגאון המקובל רבי שלמן מוצפי זצ"ל, שאם הלך הבעל ללמוד שעה אחת למשל, ובאותה שעה הגיע אליו חבר **ופטפט איתו עשר דקות,** הרי הוא מפסיד את שכר לימוד התורה באותן עשר דקות, אבל **אשתו מקבלת שכר לימוד תורה של שעה שלמה,** כיון שהיא הקריבה מעצמה זמן של שעה, ואינה אשמה בביטול של בעלה באותן עשר דקות.

ולכן צריכות אנו להודות לה' על כל הניסים ונפלאות שעשה לאבותינו, ולהשתדל לשלוח את הבעלים שלנו שילכו כמה שיותר ללמוד תורה, אנחנו רק נרויח מכך.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחיזוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

בערוב ימיו של רבינו, חש לפתע ברע, כאבים עזים פקדוהו בבטנו וביקש ממשמשו שיציק לו עזרה רפואית. מיד הודיעו טלפוניית על כך לתחנת "מגן דוד אדום" ודרשו לשלוח רופא בדחיפות, לא חלפו רגעים רבים ואמבולנס הגיע למקום כשהוא מצויד בכל המכשירים שבזקקים להם חולי לב. הרופא ירד מהרכב בלוויית שני אחים שנשאו מכשיר א.ק.ג. והקבוצה נכנסה לחדרו של רבינו שהתפתל מכאביו במיטתו. כשהתקרב הרופא בד' אמותיו של רבינו, צעק רבינו: אל תיגע בי! אל תיגע בי! הרופא נסוג אחורנית אך לא יכל לעמוד מנגד בראותו את רבינו מתכווץ מכאביו, הוא ניסה שוב את מזלו לבדוק את רבינו, אך רבינו בשלו אינו מוכן להכנע.

השמש התפלא ושאל את רבינו: הלא כבודו ביקש רופא, אמר לו רבינו: לא צריך. והנה אך יצא הרופא שוב חזר רבינו וביקש ממשמשו שיביא לו רופא. השמש לא ידע את נפשו, ובלית ברירה ניסה לפנות לרופא פרטי שגר בקרבת מקום אולי יערב הוא לרבינו, ואכן משהגיע הרופא הסכים רבינו שהרופא יערוך בדיקות וטיפולים ככל העולה על רוחו.

המשמש בקודש תמה על התנהגותו המשונה של רבינו, לא הצליח להבין מדוע דחה רבינו את הראשון וקירב את השני, עד שלבסוף צדו עיניו את חתימת הרופא שלפי חתימתו היה ערבי. רבינו בבח קדושתו וראייתו הרמה ראה וגם ידע מה גודל טומאתו של אותו ערבי, ולכך הזדעק וויתר על כאביו רק כדי שלא יזדקק לו.

משמשים ושזיפים יבשים ממולאים

המצרכים:

15 שזיפים

15 משמשים

2 כוסות יין מתוק

חצי קילו בשר טחון

1 ביצה

רבע כוס קמח מצה

5 בצלים

תבלינים: מלח, פלפל, כמון.

קצת פטרוזליה

אופן ההכנה:

להשרות את הפירות היבשים משמשים לחוד ושזיפים לחוד במים רותחים למשך חצי שעה.

לאחר מכן להוציא את החרצן מהשזיף על ידי עשיית חריץ מצד אחד. וכן לבדוק את המשמש מתולעים (לחרוץ רק מצד אחד).

להשרות בתוך יין מתוק למשך שעה.

הכנת הבשר: בקערה להניח את הבשר טחון עם 1 ביצה וקמח מצה, ולהוסיף את התבלינים, מלח פלפל שחור וכמון. ופטרוזליה קצוצה (לא חובה, ניתן להוסיף גם בצלים מגורדים) ולערבב היטב.

למלאות את השזיפים והמשמשים במעט בשר טחון.

בסיר נמוך (כמו סיר דגים) לטגן את הבצלים לאחר שפרסנו אותם דק דק, עד לגוון זהוב חום, לאחר מכן סדרי בסיר את השזיפים והמשמשים הממולאים, ושפכי את היין לתוך הסיר (הוסיפי מים אם יש צורך), הביאי לרתיחה, ובשלי למשך 45 דקות.

להגיש בסיר או במגש מסודר בשורות או בעיגול.

לבריאות ובהצלחה
שבת שלום